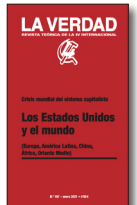

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 107
(enero de 2021)
**Crisis mundial del sistema capitalista:
Los Estados Unidos y el mundo**

En tots els territoris de Palestina, s'aixeca un sol poble

«No hi ha cap dubte que Palestina es perfila ara com una unitat geogràfica i demogràfica»

Excepcionalment publiquem una entrevista a Awad Abdelfattá, coordinador de la Campanya per un sol Estat Democràtic, publicada per Informations Ouvrières (França)

Els membres de la Campanya per un sol Estat Democràtic a tota la Palestina històrica, One Democratic State Campaign (ODSC), estan directament compromesos amb l'aixecament del poble palestí: el 5 de maig de 2021, One Democratic State Campaign va publicar un comunicat condemnant amb la màxima fermesa la intervenció de l'exèrcit israelià a Gaza i va cridar «a totes les organitzacions de la societat civil i a les persones amants de la llibertat a actuar immediatament per pressionar els seus governs perquè exigixin que l'Estat delinquent d'Israel el cessament de la seva guerra genocida contra els palestins de Gaza (...) i posi fi al bloqueig». L'11 de maig, ODSC treia el seu comunicat «La revolució popular és el camí de la Palestina ocupada». Informations Ouvrières ha demanat a Awad Abdelfattá, coordinador de la Campanya per un sol Estat Democràtic que doni el seu punt de vista sobre la situació per als lectors del diari.

«La situació comporta grans oportunitats i també riscos. Vivim un moment gairebé sense precedents. Malgrat el dolor, la por i els riscos que engendra, com a nació colonitzada ens sentim renéixer en un poble més unit i determinat. El poble palestí es reunifica, lluita i fa que trontollin els fonaments ideològics mateixos del colonitzador. Crec que entrem en un nou capítol de la història de la lluita. La imatge d'Israel s'està trencant i la seva debilitat moral, el seu racisme i la seva barbàrie inherents al sistema colonial sionista resulten

més evidents que mai. Ja no poden presentar-lo com un refugi de pau per als jueus. Volen que Gaza, assetjada, famolenta i empobrida accepti el bloqueig mortífer i quedi separada de Palestina. La seva població hauria de seguir morint a foc lent. No! La població de Gaza es defensa perquè vol viure, vol la llibertat per a ella i per a tot el seu poble. Tots estem amb Gaza! No hi ha cap dubte que Palestina es perfila ara com una sola unitat geogràfica i demogràfica, contràriament als càlculs de sistema colonial sionista. L'espurna dels esdeveniments recents va partir de Jerusalem, es va estendre després a l'interior de les fronteres de 1948, després a la franja de Gaza, després a Cisjordània.

Molts analistes palestins diuen equivocadament que és la primera vegada que assistim a una autèntica cohesió en la lluita. Semblen oblidar que el 2000, l'explosió d'un front únic de combat, en tot Palestina, va donar lloc al que es coneix com la segona Intifada. I els palestins dels territoris de 1948 van unir les seves forces a la Intifada.

El que passa avui a les fronteres de 1948 és notable. La interacció potent i immediata amb la causa de l'alliberament del nostre poble, d'una banda, la intensificació de la brutalitat de les bandes de colons, de l'altra, s'han de prendre seriosament, en particular per les joves avantguardes.

L'aixecament procedeix de baix, no de decisions de partits o moviments

El sentiment creixent en el si del règim de l'apartheid d'haver perdut el control dels ciutadans àrabs el fa més perillós i més brutal per aquesta part del nostre poble. Els mitjans de comunicació israelians enganyen i menteixen perquè la gent cregui que s'aixequen en resposta a Hamàs, quan ells van emprendre la batalla de Jerusalem abans que el moviment de resistència i Hamàs llancessi cap míssil. Cal prendre

en consideració aquestes qüestions per evitar la desil·lusió davant la brutal repressió de l'aixecament.

A les fronteres de 1948, l'aixecament procedeix de baix i no de decisions de partits o moviments. La major part de les iniciatives de masses són dirigides per les avantguardes de la joventut palestina amb decisions adoptades localment sobre objectius precisos. És una evolució important, però no garanteix la continuïtat.

A les fronteres de 1948, el problema més important a què s'enfronta l'aixecament, i això val també a Cisjordània, és l'absència de direcció política capaç de fer front a l'escalada del règim d'apartheid i la seva agressió.

Hi ha una urgent necessitat de dirigents capaços de guiar l'aixecament. Hem de reflexionar amb rapidesa sobre la manera de crear un òrgan de coordinació que ajudi a estructurar-lo i a garantir la protecció dels moviments. Entre l'avantguarda dels joves es destaquen alguns dirigents, però necessitaran el suport dels que tenen experiència política i organitzativa. És un dels desafiaments que cal resoldre.

Sens dubte ha estat la pressió de desenes de quadres, de moviments de dones i homes el que ha fet que l'Alt Comitè de Seguiment dels Afers dels Àrabs a Israel (a les fronteres de 1948) hagi decidit convocar una vaga general per al dimarts 18 de maig. »

Última hora

Totes les agències ho afirmen: la vaga general ha estat seguida massivament per «centenars de milers de palestins» a l'interior de l'Estat d'Israel, a Cisjordània i a Gaza per idèntiques consignes. S'informa que, en tot Palestina, tots els comerços àrabs estaven tancats el 18 de maig.

Els nostres compromisos...

des de 1948

“Pel dret a la tornada, per una Palestina única, laica, democràtica, en tot el territori històric, amb tots els seus components”

Trenca el pla Biden amb l'ajust estructural asimètric?

Article aparegut a la Lettre de la Vérité, publicada per la secció francesa de la IV Internacional

Impressionant?

Llegint els diaris francesos, tenim la impressió que s'ha produït un miracle: Joe Biden, tocat per la gràcia com Pablo de Tarso en el camí de Damasc, ha trencat amb la política seguida des de 1980 pels Estats Units.

Iceiten una xifres que impressionen! Però mirem-ho més de prop.

S'ha votat un primer pla de 1,9 bilions de dòlars d'ajudes públiques: a més de les ajudes a les empreses, s'ha pagat un xec de 1.400 dòlars a tots els nord-americans que tenen menys de 75.000 dòlars d'ingressos anuals, i un ajut que passa de 200 a 300 dòlars al mes per als infants, inclosos els més pobres que no tenien dret a res (27 milions de nens).

El nivell de pobresa dels nens als Estats Units havia arribat a tal punt que aquesta mesura apareixia com una simple necessitat per evitar la subalimentació massiva que la pandèmia amenaçava amb generalitzar ràpidament. Efectivament aquesta mesura sembla en ruptura amb la decisió en 1996 del president demòcrata Bill Clinton, amb el decidit suport llavors del senador demòcrata Joe Biden, que va retallar enormement els ajuts a les famílies considerant que propiciaven la mandra.

No tant!

Què va succeir a la primavera de 2020? La mobilització contra el racisme sistèmic i els assassinats de negres pels policies, secundada per la joventut i els treballadors a tot el país, va treure a la llum la gravetat de la situació: l'increment de l'atur, la misèria infantil, dels nens afroamericans en particular, amb els acomiadaments deguts al tancament d'alguns sectors. El gran retret que els negres feien a Barack Obama era que no havia fet res per ells i havia lliurat sumes colossals als banquers en fallida el 2008. Biden, per obtenir un suport electoral, va haver de canviar de jaqueta; en unes primàries en què estava mal situat, va haver de buscar el suport del vot negre. Elegit en una situació caòtica, havia al menys d'anunciar un ràpid pla de suport a l'eco-

nomia després dels considerables regals que Trump va fer als multimilionaris. No obstant això, veiem que l'ajuda als nens, per exemple, està limitada a un any i fins al xec de 1.400 dòlars per cada nord-americà és per permetre sobretot pagar els crèdits per als estudis, per a la casa, per l'assegurança mèdica, etc. Així doncs, en certa manera ajuda també als bancs a passar el mal tràngol, però manté l'especulació, per aquest motiu les borses s'han disparat, tranquil·litzades al veure implícitament confirmats els regals de Trump. Els crèdits per a la vacunació inunden els grans laboratoris. Pel que fa al saqueig organitzat pel sistema sanitari en benefici dels laboratoris i les asseguradores, res ha canviat. Pel que fa al promès salari federal mínim de 15 dòlars, l'oposició d'un sol senador demòcrata ha estat suficient per retirar el projecte de llei. Així doncs, és un reflex de la gravetat de la situació: davant la còlera que s'expressa en les manifestacions massives, Biden ha de fer de bomber per no cedir en l'essencial. La distribució de les ajudes és provisional i permet a l'ofegat mantenir el cap fora de l'aigua per un temps. Els mecanismes fiscals que han produït increïbles desigualtats? Això no es modifica.

I el pla de 3 bilions de dòlars per a infraestructures?

De moment és només un projecte que es realitzaria al llarg de vuit anys, de manera que no és tan important per a cada any. Podem estar segurs que la discussió al Senat permetrà establir uns paràmetres molt avantatjosos per al sector privat. El deteriorament de les infraestructures és un problema greu. Els incendis a Califòrnia van començar per pals elèctrics vetustos i l'empresa, que durant anys va acarnissar als accionistes, es va declarar en fallida per no haver de pagar les reparacions, millorar la seva xarxa i indemnitzar les víctimes. Alguns comptats ni tan sols tenen aigua potable. Durant tot el seu mandat, Trump prometia cada dos per tres grans plans de reconstrucció d'infraestructures. De ma-

nera que això no és una novetat. Les despeses militars de 780.000 milions de dòlars es van votar amb total acord de demòcrates i republicans, i mai han estat objecte de la més mínima austeritat. Hi haurà, doncs, despeses en infraestructures amb una associació públic-privada que organitzarà els costos a càrrec de l'Estat i els guanys per als multimilionaris. Per intentar atenuar les crítiques, Biden anuncia que per finançar-los hi haurà un lleuger augment de l'impost sobre els beneficis de les empreses. Ara bé, Trump va baixar aquest impost del 35% al 21%, i Biden suggereix pujar-lo del 21% al 25%. Quina audàcia!

Tensions extremes

Com sempre, els periodistes inverteixen les causes i les conseqüències. Biden intenta contenir la lluita de classes per no haver de recular. La reacció seguirà la seva ofensiva, com ho mostra que el Senat de Geòrgia hagi votat noves lleis Jim Crow per limitar el vot dels negres. Mentrestant, Biden intenta evitar les provocacions que poden revifar les mobilitzacions contra el capitalisme. Per als treballadors, els joves, "més val un ocell al puny que una grúa lluny". La qüestió clau: segueixen més que mai d'actualitat les exigències de salari federal mínim a 15 dòlars i Medicare per a tothom.

El veredict que reconeix culpable el policia Derek Chauvin de la mort de George Floyd ha estat rebut per Biden amb alleujament, ja que, si bé això mai havia passat, aquest cop una absolució hauria desencadenat revoltes a tot el país. Però la situació continua tensa: continuen els assassinats de negres per policies, no s'ha modificat la legislació del Tribunal Suprem que garanteix la immunitat dels policies. El Senat de Geòrgia acaba de votar una llei Jim Crow, per limitar el dret de vot dels negres i, en molts estats, hi ha nombrosos projectes de llei del mateix tipus.

Tot segueix pendent d'un fil i Biden ho sap molt bé.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriuguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta